

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Christina Virg. & Mart. 24. Iulii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

stare possis. Ubi proximum tuum monueris, cætera Deo committe: ora Deum pro eo, & quidquid accidit noli contristari.

2. *Consolamini pusillanimes*, Christianam ipsis demonstra misericordiam consilio, gratia studio, quoquo demum modo potens es ipsis opitulare. Aderunt tibi quotidie occasiones miseris benignè faciendi in carceribus, in xenodochiis, in vicinis & in propriis ædibus. Charitas in miseros fortunas non immittit: præmium auget. Esto consolator omnium, qui ad te suis in afflictionibus confugient. Amicitia est amicos, charitatis verò omnes consolari.

3. *Patientes estote ad omnes*: fer patienter mores & naturam omnium. Ut quis amicè & Christianè cum omnibus vivat, multa ipsi requiritur patientia; alii quippe malo, alii pio animo exercebunt ejus patientiam. Arripe occasiones ejusmodi, nam salutem tuam plurimum conducunt; avarus non curat ex qua fodina datum sibi aurum eruitur: tu quoque ne quæras quis hanc merendi occasionem tibi dederit, eam duntaxat utere, & certo scias, patientiam malorum omnium esse Medicinam.

CHRISTINA Virg. & Mart.

24. Julii.

*Omnes enim quæ sua sunt querunt,
non quæ sunt JESU CHRISTI.*

S. Paul. ad Phil. 2.

D5

Dicite

Dicite, quotquot Musas colitis, quid virgine felicius; si doctorem habere Angelū meretur? Certè Virgo CHRISTINA habuit, & Christianæ doctrinæ rudimenta cūm ediceret ab ore Angeli pependit. Nempe sic ipsis diis quoq; (quos argenteos aureosque parens habebat) rectè uti didicit, quando fractos in frustra pauperibus iussit cedere, docuitque, hos ipsos rectè denique mortalibus propitios esse: jam parentis furorem ut fortiter exceperit? Alapæ, vincula, unci, rotæ, flammæ velitationis speciem præbuere. Et in hac ipsa, cūm truncas corporis partes in vultum (hostis dicam, an parentis?) projiceret an non invito extorquere verecundiam potuit? Angeli deinde manu perlanata, an non iterum provocare hostem? Sed tota ecce acie mors occurrit: In lacum vulsinum præceps agitur, molari collo apenso. Vincit videlicet mari etiam virtus, & gaudet CHRISTINA à Christo toto lacu nunc baptizari, quæ omni sanguine nuper. Quid quòd incolumis enatat? parens morte infelici stygiis undis mergitur. Quid ages, qui in officio pariter & odiis succedis Dion? quid Juliane? oleum iterum ardens affundis? cūm operam perdis, picem ingeris? Christo adhæret: fornacem paras?

Dicite

20

ras? iterum cantus inter flammis audis: serpentes cogis? jam stygios vicit. Ubera rescas? non eget his Virgo: Sagittis denique petis? pennas addis in coelum volanti. Si nescis, illa tibi, illi meta coelum est. *Ex Matt. Rom. Adono & Pet. de Nat.*

MEDITATIO.

Omnes querunt quæ sua sunt.

1. Suis quisque studet commodis. Avarus quærit divitias: superbus honores, voluptarius voluptates: hinc duo inferas oportet: primo fidendum esse paucis: paucos enim reperire est qui sua non querunt. *Uni Deo confide, non te fallat.* Secundò stupendam esse hominum cæcitatem, qui neglectis æternis bonis fragilia amplectantur: nonne tu quæque multis in actionibus tuæ potiùs quam divinæ gloriæ servis?

2. Sunt quàm paucissimi qui querant quæ sunt Jesu Christi, ac ejus gloriæ consulant. Imo qui divinæ gloriæ videntur consecrati, ii sæpe numero vel gloriam vel commoda sua sequuntur. Quorsum spectant labores tui? frustra dicis te Deo laborare, nisi verbis facta respondeant, *Potes linguâ negasse, quod manu confiteris: verbo destruere quod factò struis.* Tertull.

3. Rectè sibi suisque commodis servit qui servit Deo; is quippe suam salutem negotiorum summam operatur. Quàm bonus es amantissime Deus! mihi laboro si laborem tibi, quàm malus ego! qui perire malim serviens peccatis, quam salvari obsequens.

Deus

Deus meus sine me felix es; at ego sine te infelix.
Deus nostrâ servitute non indiget, nos illius dominatione in-
digemus. August.

S. JACOBUS Apostolus.

25. Julii.

*Pacem relinquo vobis; pacem meam
do vobis, non quomodo mundus
dat ego do vobis, non turbetur cor
vestrum neque formidet.* Joh. cap. 14.

LAudes JACOBI scripturo pennam ultrò
JACOBI volucres ingerunt. Audi juven-
tus, & Patronum tuum mecum lauda. Ibant
Conjuges pii Compostellam, & trahebant
pietatis suæ comitem filium forma liberali ju-
venem. O ut periculose Castitas peregrina-
ris! Hospitis filia oculis capta adolescentis, ca-
pere etiam ipsum nititur. Evadit hic mulie-
bris amoris laqueos, sed non odii, Subdola
enim inter sarcinulas castissimi aureum cra-
terem condit, & abeuntem de furto accusat.
Damnatur, ducitur, & in crucem tollitur;
sed non moritur innocentia. Dum enim mæ-
sti parentes iter relegunt, dum agrè & pedes
trahunt & animas, senectutis scipione filio
amisso